

Ortačko advokatsko društvo STOJKOVIĆ

ul. Njegoševa 28a, Beograd

tel. +381 11 2436 295, faks +381 11 3445 165

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe Saveta za štampu

ODGOVOR NA ŽALBU

Punomoćnik izdavačkog društva „Ringier Axel Springer“ doo, iz Beograda, ul. Žorža Klemansoa br. 19, po urednom punomoćju koje dostavlja u prilogu /1, blagovremeno se izjašnjava na navode podnosioca žalbe Autonomnog ženskog centra povodom članka objavljenog u dnevnom listu „Blic“ dana 14.02.2016. godine pod naslovom „Žene ubice na Balkanu“ .

I Podnosilac žalbe nije aktivno legitimisano lice za podnošenje ove žalbe.

Podnosilac žalbe nije aktivno legitimisano lice u skladu sa Pravilnikom o radu Komisije za žalbe.

Članom 3. Poslovnika o radu Komisije za žalbe jasno je propisano koje uslove mora da ispunjava žalba da bi se po njoj moglo postupati i između ostalog taksativno je navedeno koja lica su ovlašćena da istu podnesu:

„ Da je žalba podneta od strane lica oštećenog objavljenim sadržajem, i to neposredno, odnosno preko zastupnika ili preko punomoćnika tog lica, ili da je žalba podneta od strane bilo kog člana Komisije, u kom slučaju se član Komisije koje je podneo žalbu izuzima iz postupka odlučivanja po toj žalbi. Ako se žalba odnosi na određenu grupu lica ili objavljeni sadržaj povređuje prava određene grupe lica, žalbu može podneti i organizacija koja se bavi zaštitom ljudskih prava. Ako se objavljeni sadržaj odnosi na maloletnu osobu, da je žalbu podneo roditelj ili drugi staralac kao zakonski zastupnik maloletnika, ili da su roditelji dali pisanu saglasnost trećem licu da podnese žalbu u ime maloletnika. “

Takođe, budući da se podnosilac žalbe kao nevladina organizacija sama deklariše i definiše kao „feministička grupa žena“ čiji principi počivaju na feminističkim, one nemaju slobodu da govore u ime svih žena i ne mogu zastupati prava onih koje kategorično ne podržavaju feminističke teorije i principe.

Imajući u vidu da se predmetni tekst ne odnosi na podnosioca žalbe, niti podnosilac žalbe spada ni u jednu od kategorija ovlašćenih lica u smislu gore citiranog člana, molimo Savet da ovu žalbu odbaci kao neosnovanu.

II Opreza radi, ističemo da je tekst od 14.01.2016. objavljen u potpunosti u skladu sa Kodeksom novinara Srbije.

Objavljeni tekst od 14.01.2016. godine u dnevnom listu „Blic“ pod naslovom „Žene ubice na Balkanu“, objavljen je sa dužnom novinarskom pažnjom u skladu sa Kodeksom novinara Srbije. Autor spornog teksta, Anja Adžić je predmetne informacije samo prenela verodostojno i potpuno, uz zakonom obavezu prethodnu proveru. Zaista nije jasno po kom osnovu je podnosilac žalbe podneo ovu žalbu. Ne samo da nije aktivno legitimisano lice za podnošenje iste, već su žalbeni razlozi na kojima zasniva svoje tvrnje krajnje nerazumljivi i neosnovani. Predmetni tekst prate isključivo objektivne i istinite činjenice koje su se dogodile kao takve bez prisustva ikakvog obeležja diskriminacije ili mizoginije kako podnosilac žalbe u svojoj žalbi neopravdano navodi. Iz samog spornog teksta je jasno vidljiva namera novinara da samo istinito, objektivno i potpuno informiše javnost o jednoj nadasve značajnoj temi koja ima karakter jednog društveno socijalnog fenomena. Pored ovih činjenica, napominjemo Komisiji za žalbu da niz drugih medija takođe neretko izveštava javnost o temama koje prate i ovaj predmetni tekst, jer je nesumnjivo reč o informacijama koje odlikuje jedna aktuelna sadržina o kojoj javnost zasigurno ima opravdan interes da bude zainteresovana i obaveštena.

IV Objavljene informacije u spornom tekstu od 14.01.2016. godine su objavljene u skladu sa odredbama člana 9. Zakona o javnom informisanju i medijima.

Informacije objavljene u dnevnom listu „Blic“ u tekstu od 14.01.2016. godine su objavljene sa dužnom novinarskom pažnjom koja je proklamovana Zakonom o javnom informisanju i medijima. Takođe, predmetne informacije su pre samog objavljivanja u potpunosti proverene i zatim verodostojno prenete u mediju.

Na ovaj način, autor teksta Anja Adžić je postupila i u skladu sa obavezom predviđenom članom 9. Zakona o javnom informisanju i medijima jer je informacije dobijene od svojih izvora potvrdila i kod izvora u samom Ministarstvu unutrašnjih poslova. Na taj način, predmetne informacije su potvrđene od strane nadležnog državnog organa, iz čega proizilazi da je i pažnja novinara bila primerena datim okolnostima. Autor teksta je vrlo jasno i nedvosmisleno prenela koje od pomenutih žena u samom tekstu su osuđene za navedena krivična dela, kao i presude i sadržinu istih, samih državnih organa, sudova koji su ih doneli. U skladu sa navedenim, neosnovani su žalbeni navodi podnosioca ove žalbe u pogledu pokušaja da autora spornog teksta učine odgovornom za kršenje pretpostavke nevinosti koju jasno, nije učinila, shodno odredbama člana 73. Zakona o javnom informisanju i medijima. Pored toga, kolektiv Autonomnog ženskog centra kao podnosioca žalbe nema pravo da se poziva na kršenje pretpostavke nevinosti jer nije aktivno legitimisan u ovom postupku u smislu odredaba člana 112. Zakona o javnom informisanju i medijima, u vezi sa članom 73. Zakona o javnom informisanju i medijima.

III Novinari imaju pravo da objave svoje mišljenje i vrednosne sudove u skladu sa Zakonom o javnom informisanju.

Shodno odredbama člana 4. stava 1. Zakona o javnom informisanju i medijima, javno informisanje je slobodno i ne podleže cenzuri. S obzirom da samo mišljenje potiče i od jednog od naših uvažanih i renomiranih stručnjaka psihologa za pomenutu temu dr. Nebojše Jovanovića, koje je autor teksta Anja Adžić i verno prenela u skladu sa zakonom, isto je utemeljeno, odnosno novinari imaju pravo da misle na ovaj način, s obzirom na činjenice koje odlikuju samu temu.

- Na ovom stanovištu stoji i Evropski sud za ljudska prava prema kojem „činjenice i vrednosni sudovi moraju pažljivo razlikovati jer se postojanje prvih može dokazati, dok tačnost drugih ne podleže dokazivanju“ (Case of Ligenz v. Austria), kao i da „izrazi koje je podnosilac predstavke upotrebio ne mogu a da se ne tumače kao vrednosni sud, čija verodostojnost ne podleže dokazu. Takvi vrednosni sudovi mogu biti preterani u nedostatku činjenične osnove“ (Presuda Bodrožić protiv Srbije, paragraf 39).

Novinari ne samo da imaju pravo na objavljivanje svog vrednosnog suda i mišljenja u skladu sa nacionalnim i međunarodnim zakonskim standardima, već podnosilac žalbe nema zakonsko pravo, niti ima osnova da jednom mediju zabrani objavljivanje sopstvenog mišljenja jer nije aktivno legitimisano lice u ovom postupku i pomenuto mišljenje ga ne može na bilo koji način povrediti. Podnosiocu žalbe sporni članak može samo da se lično ne dopada, ali to svakako ne predstavlja opravdan razlog, niti zakonski osnov za podnošenje ove žalbe.

U skladu sa gore navedenim, jasno je da objavljenim tekstom od dana 14.01.2016. godine nije prekršen Kodeks novinara Srbije, niti Zakon o javnom informisanju i medijima, stoga predlažemo da Komisija za žalbe Saveta za štampu odbije žalbu predlagača kao neosnovanu i time spreči neopravdano kršenje prava na slobodu izražavanja novinara i vršenje nedozvoljenog pritiska na iste u skladu sa stavom II Kodeksa novinara Srbije.

U Beogradu

24.02.2016.

„Ringier Axel Springer“ doo